

בד א מוי' פזי מהלכות
ערשין ה'ל' כתי'
כה ב מוי' שס ה'ל' כז

ז'ל דרשטין
אלל לא גאלה אחר מיד
הגזבר ואל נתחלה כו'
כז ב מוי' שס ה'ל' כה:

הנהרות הב"ח
(6) נמי דייסי' בעלים
דמי תיקוס כ"ל וחות ד'
מתק: (7) שם שם מל'
סוי ערשין כ"ב ר"ל א"כ
האבעיא ה"ל' במקומה
עומ :

שיטה מקובצת
[א] נגאלת שדה אחוזה:
[ב] ל' אלעור וכצ"ל
בכל העומר: [ג] והצט"ל
בשנת היובל ישוב:
[ד] הארץ יאמר לאשר
לו אחיות הארץ מה:
[ה] כלל אבל הבא דקא
הדרא יהודה לפרה
קטא כתב: [ו] דמי
תיקוס בדיחו: [ז] רבי
אלעור אשר לעולם אין:
[ח] רבי אלעור אומר
לעולם אין: [ט] כשרה
ב"ב דף ע"ב: [י] שגאמר
ואם את שדה:
[יא] אחוזה (ס"א ואילו
ר"י ר"ש מת אביו
ואחר כך הקדיש לא
צריך קרא ליטא כו':
[יב] הגזבר אבל הבא דלא:

(6) וכ"ה הניכסא
נגישין (דף מ"ח) וכצ"ל
(דף ע"ב ט"ב) אכן הוסיף
הביטוי דכתיב דלמי
לגרוס כן ע"ש:

[וע"ע ט"ס' כ"ב כ:
ד"ס קנין]

אין מקדישין פרק שביעי ערבין

איבעיא להו בעלים ביוכל שני - פירוש לרבי אליעזר כאשר דמו
אלו לא דכיון דלא גאלה ולא נתחלקה לכהנים ביוכל
שעדיין היא ביד הגזבר יטולים הבעלים לגאלה דלא דכתיב לא יגאל
עוד כדדרשטין מניה שמינה גאלתו כמו שהיה היינו שגאלה אחר

מיד הגזבר [ב] וכלל נתחלקה מעולם
לכהנים דכתיב לא מיירי ביה קרא ללא
יגאל עוד אלא תעמוד ביד הבעלים
כשגאלה מיד הגזבר: **א"ר** אהא הכא
במאי עסקין בשדה שנתה לכהנים
פירוש כגון שדה אחוזה שהקדישה בעלים
וגאלה אחר לפני היובל שזולאה לכהנים
ביוכל ובה כהן אשר הגיע לו אותו שדה
והקדיש והיינו ביוכל שני ואותו בעלים
למיפרק דסד"ל אי לא כתיב (כי) אם
לא יגאל דלא תפריק שדה לפני אפי'
כשדה מקנה ת"ל עוד לכמות שיתה
אינה עגלולת[א] אבל נגאלת[ב] שדהא כשרה
יקנה פירוש ותחזור לכהנים ביוכל
והשסא קלי והיה השדה בלאחו ביוכל
וגו' אשני דרכים דמיירי בהו קרא בין
אוחס לא יגאל השדה בין אוחס מוכר
לאח אחר ולעולם קרא בשני ענינים
איידי כדפרישתי לעיל וא"כ לר"ל נמי
פירוש דקרא הכי הוא ועליו מביעי
ל' מל' טעם דרבי אליעזר ומסיק מל'
הוי עלה (פירוש מ"ט) דרבי אליעזר
אמר רבא אמר קרא והיה השדה
בלאחו ביוכל וגו' בלאחו מתחתידי אחר
פירוש כי בימיחו משמע שזולא מיד
אחר שגאלה מיד הגזבר אבל כל זמן
שהוא ביד הגזבר לא יגאל ביוכל:

שדה מקנה אינה יולאה לכהנים
ביוכל - שאין אדם מקדיש
דבר שאינו שלו לפוסריהו משמע אם
גאל האחר מהגזבר לפני היובל ורש"י
פירש בפירוש חומש שלו דלפי' לא גאלה
אחר אלא שעדיין היא ביד הגזבר הלא
בחסם ביוכל לבעלים הראשונים אשר לו
אחוזת הארץ: **ר"ב** יהודה ור"ש
חזון פירות כקנין הגוף דמל' כו' -
פירשתי בשולח (גיטין דף מ"ח):

הרהר ערך אין מקדישין
[א] אין הבהנים נכנסין לחוכה עד שיגאלנה אחר אמר ליה בעלים ביוכל שני
כאחר דמו איכא דאמרי ר' אליעזר אומר גאלה ביוכל שני אינה יוצאה לכהנים
ביוכל א"ל רבינא לרב אשי אף אנן נמי תנינא ר' אליעזר אומר [ב] אין הבהנים
נכנסין לחוכה עד שיגאלנה אחר א"ל אי ממתני' ה"א בעלים ביוכל שני כאחר
דמו קמ"ל: **בתנאי'** הלוקח שדה מאביו ומת אביו ואח"כ הקדישה הרי היא
כשדה אחוזה הקדישה ואח"כ מת אביו הרי היא כשדה מקנה דברי ר"מ רבי
יהודה ור"ש אומרים הרי היא [ג] כשדה אחוזה שנאמר [ד] אם משדה מקנתו
אשר לא משדה אחוזתו שדה אחוזה ראויה להיות שדה אחוזה יצתה זו
שהיא ראויה להיות שדה אחוזה ג' שדה מקנה אינה יוצאה לכהנים ביוכל

שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו *הבהנים והלויים מקדישין לעולם וגואלין לעולם בין לאחר
היובל: **גמ'** *תנו רבנן מגין ללוקח שדה מאביו והקדישה ואחר כך מת אביו מנין שחאה לפניו כשדה אחוזה
ת"ל *ואם * (משדה) מקנתו אשר לא משדה אחוזתו שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה יצתה זו שראייה
להיות שדה אחוזה דברי רבי יהודה ורבי שמעון רבי מאיר אומר מגין ללוקח שדה מאביו ומת אביו ואחר כך
הקדישה מגין שחאה לפניו כשדה אחוזה ת"ל ואם משדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו שדה שאינה שדה
אחוזה יצאת זו שהיא שדה אחוזה [ה] לימא בהא קא מיפלגי דר"מ סבר *קנין פירות כקנין הגוף דמי ר' יהודה ור"ש
סברי קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי אמר רב נחמן בר יצחק בעלמא לר"ש ור"י קנין פירות כקנין הגוף דמי
והכא

איבעיא לכו - לרבי אליעזר דלמר ביוכל שני בת גאלה היא אם לא
נגאלה בראשון: **בעלים ביוכל שני כאשר דמו** - ולי פריק לה יולאה
מיד לכהנים: **אלו לא כאשר דמו** - אלא כי הכי דליתו פרקה ביוכל
ראשון הוא קיימא בידה השסא נמי קיימא בידיה: **לכהנים נפקא**
וביוכל שני לאו בת גאלה היא כלל:

איבעיא להו בעלים ביוכל שני כאחר דמו או
לא תא שמע *לא יגאל יוכל לא תהא נגאלת
שחאה לפניו כשרה מקנה ת"ל עוד לכמות
שהיתה אינה נגאלת אבל נגאלת שחאה
לפניו כשרה מקנה אימת אילימא ביוכל
ראשון אמאי אינה נגאלת [א] אחוזה נמי הויה
אלא פשיטא ביוכל שני ולמאן אי לרבי יהודה
ורבי שמעון לכהנים נפקא אלא לאו לרבי
[ב] אליעזר ושמע מנה בעלים ביוכל שני
כאחר דמו ותסברא רבי יהודה ורבי שמעון
האי עוד מאי דרשי ביה אלא הכא במאי
עסקין בשדה שיצאה לכהנים והקדישה כהן
ואתו בעלים למיפרקה ס"ד אמינא לא תיפרוק
שתהא כשרה מקנה ת"ל עוד לכמות שהיתה
אינה נגאלת אבל נגאלת שחאה לפניו כשרה
מקנה ותנינא [ג] ישוב השדה לאשר קנהו
מאתו יוכל יחזור לגזבר שלקחה הימנו ת"ל
*לא אשר לו אחוזת הארץ [ד] מה תלמוד לומר
לאשר קנהו שדה שיצאה לכהנים ומכרה כהן
והקדישה ללוקח ונגאלה אחרי כן תחזור לבעלים
הראשונים ת"ל לאשר קנהו ואיצטרך למיכתב
לא יגאל ואיצטרך למיכתב לאשר קנהו דאי
כתב רחמנא לא יגאל דלא קא הדרא כלל [ה]

כתב רחמנא לאשר קנהו ואי כתב רחמנא
לאשר קנהו דלא קיהבי בעלים דמי אבל הכא
דיהבי בעלים דמי [ו] (6) דתיקוס בידיהו כתב
רחמנא לא יגאל ואי כתב רחמנא לא יגאל
ולא כתב עוד הוה אמינא לא תיפרוק כלל
כתב רחמנא עוד לכמות שהיתה אינה נגאלת
אבל נגאלת שחאה לפניו כשרה מקנה מאי
הוי עלה (3) ת"ש ר' אליעזר אומר גאלה בעלים
ביוכל שני יוצאה לכהנים ביוכל א"ל רבינא
לרב אשי האנן לא תנן הכי רבי אליעזר אומר
כקנין סגוף דמי וכו' מת אביו קודם
שהקדישה הוא דקא ירייה לה לגופה
לשדה אחוזה היא והלכך להאי לא
אילטרך קרא לרבינו דהא אחוזה בגמורה
היא שבמי אביו לא היתה קנייה
לו וכו' אלא קרא להקדישה ואח"כ מת
אביו ולא ע"כ דשעת הקדש הואי שדה
מקנה השסא דמת אביו קודם פדיון שדה
אחוזה היא: **פקנין סגוף דמי** - ולמת
אביו ואח"כ הקדישה נמי אילטרך קרא:
והכא

מקנתו - שדה אחוזה שגאלה לפניו כשדה אחוזה
כשרה מקנה ת"ל עוד לכמות שהיתה
אינה נגאלת אבל נגאלת שחאה לפניו כשרה
מקנה ותנינא [ג] ישוב השדה לאשר קנהו
מאתו יוכל יחזור לגזבר שלקחה הימנו ת"ל
*לא אשר לו אחוזת הארץ [ד] מה תלמוד לומר
לאשר קנהו שדה שיצאה לכהנים ומכרה כהן
והקדישה ללוקח ונגאלה אחרי כן תחזור לבעלים
הראשונים ת"ל לאשר קנהו ואיצטרך למיכתב
לא יגאל ואיצטרך למיכתב לאשר קנהו דאי
כתב רחמנא לא יגאל דלא קא הדרא כלל [ה]

כתב רחמנא לאשר קנהו ואי כתב רחמנא
לאשר קנהו דלא קיהבי בעלים דמי אבל הכא
דיהבי בעלים דמי [ו] (6) דתיקוס בידיהו כתב
רחמנא לא יגאל ואי כתב רחמנא לא יגאל
ולא כתב עוד הוה אמינא לא תיפרוק כלל
כתב רחמנא עוד לכמות שהיתה אינה נגאלת
אבל נגאלת שחאה לפניו כשרה מקנה מאי
הוי עלה (3) ת"ש ר' אליעזר אומר גאלה בעלים
ביוכל שני יוצאה לכהנים ביוכל א"ל רבינא
לרב אשי האנן לא תנן הכי רבי אליעזר אומר
כקנין סגוף דמי וכו' מת אביו קודם
שהקדישה הוא דקא ירייה לה לגופה
לשדה אחוזה היא והלכך להאי לא
אילטרך קרא לרבינו דהא אחוזה בגמורה
היא שבמי אביו לא היתה קנייה
לו וכו' אלא קרא להקדישה ואח"כ מת
אביו ולא ע"כ דשעת הקדש הואי שדה
מקנה השסא דמת אביו קודם פדיון שדה
אחוזה היא: **פקנין סגוף דמי** - ולמת
אביו ואח"כ הקדישה נמי אילטרך קרא:
והכא

רבינו גרשום

גאלה בעלים ביוכל שני *
לרבי אלעור בעלים
כאחר דמו ויוצאה שוב
לכהנים או לא דמו
לגאלה אחר: ת"ש לא
יגאל עוד כו' אלא פשיטא
ביוכל שני * ונגאלת
שחאה לפניו כשרה
מקנה שחיות לכהנים
ביוכל כדכתיב לכהן
תהיה וגו' אלא דבעלים
ביוכל שני כאחר דמו:
ותיבטרא בני * ומדמי
ליהרליכא למשמש ספסא
מבא: מאי הוי עלה
אמר רבא ת"ש דרבינן
ברייחא בפירוש דכאחר
דמו ר"א אומר כו' :
אי מפני' ויה אמינא
כו' * ק"ל ברייתא דלאן
כאחר דמו: יצאת זו
שהא ראויה להיות שדה
אחוזה * שיון שאילו
לא קנאה היתה נופלת
לפני בירושה והיית
שדה אחוזה השסא נמי
דאינ' דהקדישה ואח"כ
מת אביו שדה
אחוזה * המקדיש שדה
אחוזה ולא נגאלה אינה
יוצאה לכהנים ביוכל
שאין אדם מקדיש דבר
שאינו שלו * שהיא
אחוזה של סבור תורת
לו ביוכל * מאי
סבר קנין פירות כקנין
הגוף דמי: הדין
שדה מאביו אין לו בחיי
אביו אלא הפירות ורבי
מאיר סבר קנין פירות
כקנין הגוף דמי הלכך
כי הקדישה בחיי אביו
היא כשרה מקנה
דכש שחיותו שלו כן
קנה הגוף ושוב אינה
ראויה להיות שדה
אחוזה אלא דין שדה
מקנה יש לה: ורבי
יהודה ור' שמעון סברי *
קנין פירות לאו כקנין
הגוף דמי * הלכך אמרי
הרי היא כשדה אחוזה
שראיה להיות שדה
אחוזה: בעלמא כל
דוכתא כמי שכתב כל
נכסיו לבני לאחר מותו
שנינים אינ' יוכלין
למכור כלומר ל' יתרות
וה' שמעון קנין פירות
כקנין הגוף דמי *

[את שרת]
[שם קלס: וע"ז]
[ר"ס כפי לפי ג' ג"י כ"ז
גישין מת. [לעיל יד.
כ"ב ע"ג:
ס

המקריש שדהו

פרק שמיני

ערכין

בב

עין משפט
גרי מצוה

והיכי דמי כגון דאמרי (ב) ככ"א : דהוי בין קניין בין תומס כ"ז
דינר וזה מוכיח ה' היינו ל"א דינר: כפולס קודמין : דל' הוה היבין
ליה להאי הוה פסוד הקדש דיער מנח' דלמור י"ג זרישא הלך הרבי
אזבעלי עם כרחייהו : וחס לאו אומר לו לוס הנעמין : דלמרי בעלים
אחיה בזבול כהרמין : בתנ"י מאלס

מקלה לאו אומר הרי הן חרס ונתנן
לכהן : אם כולם : שלא שיר לעמנו
כלום : ליהוים חס על נכסיו : שלא
יזכזז להדיעו : וכלל מל אסר לו :
היינו מנעולין וכלל כל מנעולין :
מאדם : עבדים הכנענים : אך כל
חרס חסין ורקין מיעוטין : זדיספורן :
שהיא חרס לחמס ויקבל שדות
מתלה וקלס ורביע : אבל מנעולין
אימא ליתמינו כולו : כחב רחמנא
מכל אסר לו ולא כל אסר לו דהיינו
(ג) מנעולין : כהויס לרשות למכרה :
בקטנותה ולא כנעויה : סמכונו :
עמיס : תומס : דגמרין מיעקב
דכתיב ביה חרין עשירין ר' אלעזר
בן עזריה חס ליה דרבי חילא דהא
אחא לאשמועינן שהיא חרס חס על
נכסיו ר"ל ליה ליה דרבי חילא דהי'
זכזז קובא כל איכפס לן חלל
עשיר לעמנו קלט דומיא דהרס :
בתנ"י שהחמיס שלסס : דכתיב
כל חרס זישלל וגו' וכיון דדידיה
הוא מה הגאה זכך חי הוה מחמיס
איהו גופיה חרין ביה ולא יכא ליה
לכהן לחס : נראין דברי ר' יוסה :

לויס חין מחמיסין בקרקעות :
ודברי ר' שמעון במנעולין : שהרי
חין החמיס שלהן הלך חי מחמיס
מנעולין חילא עלייהו חרס ויהי ליה
לכעסין : (ד) מדליגערין ליה
רבי נמימר במנעולין : נראין דברי
ר"ש דשמע אכל בקרקעות חין
נראין דבריו מכלל דלקרקעות נמי
עלו כו' : והכי משמע מילתיה דרבי
נראין דברי ר' יהודה ל' שמעון
בקרקעות שדרי ר"ש במנעולין :
לך

[על כד']
[תוספתא פ"ד ע"ג]

[בבבא כתיב ובהמה
ומקנין חסין לא גריס
לס עממה ולא כל
בבבב]

[בבבא חסא וחי
אשמועינן שיה מסו
דחוחא אבל אדם מסו
ליה בשמעה בעלמא וחי
אשמועינן חין חרתי
כו']

כתובות כ"ט פ"ג ע"ט

דתנו רבנן מכל אסר לו ולא כל אסר לו : ואל"ס והא חאי קרא
בחרס הניקן לכהניס כתיב דהא כסיפיה דקרא כתיב לא
ימכר ולא יגאל ואילו חרמי זדק ליהו יס להס פדיון הקדשס ויהי
קלאר במתני' ומה אס לגבוה כו' והא לא לגבוה הוא כי אס לכהניס
ונגזר [ד] דליכא זבירא השולט [גייסין]

דל (נה) מאדם חלו עבדיו וספמיהו
הכנעניס ופרך מיהא לרז דלמור
המקדיס עבדו יאל לחיות דלמיו
עס קדוש קלאר ומחי קפרין והא
בחרמיס חין זדק קדושת הגוף ולא
דמי למקדיס לומר דלמיו עס קדוש
קלאר וי"ל דלפי' בחרמיס הניקנין
לכהניס יס זדק קדושת הגוף כרמי
לקמן זבירקין (ד) חרמיס כל
זמן קטן זבתי בעליס חריס הן
הקדש לכל דכיהס נהנס לכהן הרי
סן כחולין לחלוס חיס זדק קדושת
הגוף : (ט) (א"א) [תנ"י] ביהמה
מה זבמה סן לו רשות למכור לעולס :

למכור לעולס : חרמיס כל
זמן קטן זבתי בעליס חריס הן
הקדש לכל דכיהס נהנס לכהן הרי
סן כחולין לחלוס חיס זדק קדושת
הגוף : (ט) (א"א) [תנ"י] ביהמה
מה זבמה סן לו רשות למכור לעולס :
ו"ל ע"ן [א"י] שדה לחלוס נמי שהרי
אס מכרה חורס לעליס זיובל וי"ל
דמי' יס לו רשות להוליס מירו לעולס
כגון אס הקדישה וגאלה חמר
שמחלקת לכהניס זיובל ח"י יו' י"ל
דח"ס מה זבמה יס לו רשות למכרה [ת'
ושדה לחלוס נמי כל זמן שהיא זידו
יכול הוא למכרה מש"כ זבמו
דמשגדיל חין לו רשות למכרה יס :
החריס מנעולין ומקנין לכל כהן
שילגה שנאמר כל חרס זישלל כו'
יהי : חין זה עיקר דרש דהא קרא
אלעזר כדריש ליה לקיסי כהני
לכהן הרי הוא כחולין לכל דכריס שנאמר
כל חרס זישלל כו' יהי והא דלמור
הכא עומן לכל כהן שילגה מסכרה
הוא כמו חרומה שנתנה לכל כהן וחין
לרך ליתנה לכהן שזכינו מסמר
ועוד ו"ל הוי עיקר דרשא מחי' הא
דפרך לקמן ליקיסי מנעולין לקרקעות
והלל גזימ' הקצוב היא חלל ע"מ :

לדלו עיקר דרשא הוא זה :
שדה

הניחו לו חבריו ומנו רבי ישכב ואמרי לה רבי ישכב ולא הניחו לו חבריו ומנו רבי עקיבא :
בתנ"י 'המחרים בנו ובתו ועבדו ושפחתו העברים ושרה מקנתו אין מחרמין שאין אדם מחרים
דבר שאינו שלו (א) הבהנים והלויים אין מחרמין שלהן אמר רבי נראין דברי ר' יהודה בשלמא
(ב) כי ארוחות עולם היא להם ודברי ר"ש בממלמלין שאין מחרמין שלהן : (ג) כי ארוחות עולם היא
בהנים אין מחרמין שחרמין שלהן אלא לויס (ד) בשלמא מקרקעי לא מחרמי דכתיב (ה) כי ארוחות עולם היא
להם אלא ממלמלי ליהרמי אמר קרא (ו) מכל אשר לו ומשרה אחותו מקיש ממלמלין לקרקעות ורבי שמעון
בשלמא בהנים כדאמרן אלא לויס בשלמא ממלמלים חריס דלא מקיש אלא מקרקעי אמאי הכתיב
(ז) ארוחות עולם היא להם מאי מחרמין נמי דקאמר ממלמלי והא מדקתני סיפא אמר רבי נראין דברי
רבי יהודה במקרקעי ודברי רבי שמעון בממלמלי מכלל דרבי שמעון מקרקעי נמי קאמר הכי קאמר אמר
רבי נראין דברי רבי יהודה לרבי שמעון בקרקעות שאף ר"ש לא נחלק (ח) [עליו] אלא בממלמלין אבל
בקרקעות מודה ליה : א"ר חייא בר אבין 'החריס ממלמלין נותנן לכל כהן שירצה שנאמר (ט) כל חרס בישראל
(י) [תנ"י פ"ד (ג) ויקרא (ג) ס' ע"ב (ד) ס' ע"ב (ה) בבבב כ"ט

אל יבזבזו ויתר מחומש מעשה באחד שבקש לכבונו יותר מחומש ולא
הניחו לו חבריו ומנו רבי ישכב ואמרי לה רבי ישכב ולא הניחו לו חבריו ומנו רבי עקיבא :

בתנ"י 'המחרים בנו ובתו ועבדו ושפחתו העברים ושרה מקנתו אין מחרמין שאין אדם מחרים
דבר שאינו שלו (א) הבהנים והלויים אין מחרמין שלהן אמר רבי נראין דברי ר' יהודה בשלמא
(ב) כי ארוחות עולם היא להם ודברי ר"ש בממלמלין שאין מחרמין שלהן : (ג) כי ארוחות עולם היא
בהנים אין מחרמין שחרמין שלהן אלא לויס (ד) בשלמא מקרקעי לא מחרמי דכתיב (ה) כי ארוחות עולם היא
להם אלא ממלמלי ליהרמי אמר קרא (ו) מכל אשר לו ומשרה אחותו מקיש ממלמלין לקרקעות ורבי שמעון
בשלמא בהנים כדאמרן אלא לויס בשלמא ממלמלים חריס דלא מקיש אלא מקרקעי אמאי הכתיב
(ז) ארוחות עולם היא להם מאי מחרמין נמי דקאמר ממלמלי והא מדקתני סיפא אמר רבי נראין דברי
רבי יהודה במקרקעי ודברי רבי שמעון בממלמלי מכלל דרבי שמעון מקרקעי נמי קאמר הכי קאמר אמר
רבי נראין דברי רבי יהודה לרבי שמעון בקרקעות שאף ר"ש לא נחלק (ח) [עליו] אלא בממלמלין אבל
בקרקעות מודה ליה : א"ר חייא בר אבין 'החריס ממלמלין נותנן לכל כהן שירצה שנאמר (ט) כל חרס בישראל
(י) [תנ"י פ"ד (ג) ויקרא (ג) ס' ע"ב (ד) ס' ע"ב (ה) בבבב כ"ט

לחריס ששיר לעמנו כלום שהיכן יהיה : (א) אך וכל אבין ורקין מיעוטין : (א) שדה : (א) (א) (א)
[נהא אמאי] ליהרס כל שדותיו דמטי ליה בדידותין שיהיב ליקט שרות של אחריס באריותו וכולו חילא
[נהא] : וחי אשמועינן שדה' גירדה ונהא אמאינא שום אס לא ליהימניה כולוה שרותין : שמוע דהא ונהא
מיעויה אבל מאדם ליהרמינהו לכהניס עבדיו דכתיב ליה בשמעה בעלמא : משום דהא ונהא
חיותיה אבל שרות ובין עבדיו אין אדם יכול לחיות בלא שדה וכלא עבדים אס חריס כל עבדיו אין
מזוני עבדיו [חריס] מוכיב חרין קנתא אבל מנעולין רשמינו ממלמלין חריסין מלפנין בכל עשה שירצה
אימא ליהרמינהו כולוה כחב רחמנא מכל אשר לו ולא כל : מה בהה שיש לו רשות : למכרה לחמסין
ורשי חריסין לעמנו בניו ובתו עבדיו ושפחתו העבריים שותק מקנה שאינו רשאי למכור : [ואו רשאי
למכור בטרם בניו קטנה וכל קטנה חילא [בהמה] מה בהמה כו' : למעוסי בטרם שאינו רשאי למכרה
אלא ע"ן שרת] בקטנותה אבל שמכרה שוב אינו רשאי למכרה : [והינו רח"ק ח"ק נמי אסר אם חריס
כחול אין מחמיסין איכא בניירו דר' אילא דאמר' במסכת תרומת המבובו את נכסיו לזדקת אל יבזבו
יקר מחומס שלא יזכרן במירת ח"ל דלא אסר יהא אדם חס לית ליה דר' אילא אלא אם ששיר לעמנו
במיעויה אבל מאדם ליהרמינהו לכהניס עבדיו דכתיב ליה בשמעה בעלמא : משום דהא ונהא
והל יבזבו יותר מן החומש : שבקש לבזבו יותר מחומש] : שאין אדם מחרים דבר שאינו שלו : דעבדו
שפחתו העבריים ושרה מקנתו חרותין יבזבל : [הבהנים והלויים אין מחרמין] : נכסיו שאין נותן בהן חין
חריסין כדמשמע לקמן : שחריט עלתן : מה יתרון חס היה חריס היה שלו שחרמיס לכהניס : נראין
דברי ר' יהודה : דאמר לויס אין מחרמין בקרקעות דכתיב כי ארוחות עולם דהם : ודברי ר' שמעון
דאמר לויס מחרמין בממלמלין דהואל וואן חריסין שלהן אלא של בהניס הלך מחרמין] : ויהקשעו
ממלמלין בקרקעות : מה קרקעות אין מחרמין אף מחרמין : [הא מדקתני סיפא אמר ר' נראין דברי
ר' יהודה בקרקעות דברי ר' שמעון בממלמלין : א"ר יהודה כמיעו עיקר הכי נראין אבל מכלל דר' שמעון
גוייה מקרקעי נמי קאמר דלויס מחרמין] : א"ר (א) לעולם כמירא ליה ל' שמעון במקרקעי אין מחרמין
גוייה קאמר דבר נראין דברי ר' יהודה : [שמעון דלויס אין מחרמין בקרקעות דכתיב כי ארוחות

הגרות דבי (ב) ג' מכהנה למכ לו : (ב) שירי ד' ויכי דמי וכו' ככ"א : יב מלטיס כי כ"א סלטיס עס החומס הוא כ"ז
מלטיס כי כ"א סלטיס עס החומס הוא כ"ז : (א) ד"ה מכלל מדליגערין ליה :